Отъ друга страна Българитѣ въ Княжеството съ една часть неразделна отъ паството на българската церковна область или екзархия. Тѣ нѣматъ право и не трѣба да нарушаватъ единството на българската церква, съ отступление отъ духѣтъ и характера на екзархийскиѭ уставъ. Това отступление ще се отзове злѣ въ реда устройството на българската екзархиѭ въ Княжеството.

Отъ Екзархийскиятъ уставъ могатъ да се неприлагатъ въ Княжеството само онѧ твердѣ малко на брой членове, които се отнасятъ до чисто-мирскитѣ предмети, каквото е избиранѣто помощници за училищата, грижата за образованѣто народѣтъ, за откриванѣто разни народополезни учреждениѧ, а такоѧ де редѣтъ за сѣденѣе съ духовни лица по земанѣе-даванѣе и за присѣдѣванѣто имъ за извѣрнени престѫплениѧ. Тия предмети, които съвѣрменно свѣтски, влѣзватъ въ кръгѣтъ на дѣйствѣнѣто на державата и могатъ да бѫдатъ лесно подбрѣ уредени съ новитѣ свободолюбиви и напреднички узаконениѧ въ самостоятелна България отъ колкото е било това възможно въ мусулманската и назадничава Турциѧ, въ която отъ една страна трѣбаше свѣтскитѣ интереси на народѣтъ да се прикриватъ съ булото на религиѧта и да се забранятъ съ помощта на привилегиитѣ на духовенството, а отъ друга послѣдното да се отбранява всякакъ отъ умѣрение ерѣдъ фанатизмѣтъ на господствующото племе, който проникваше въ всичкото устройство на державата.

Въ гласа за приспособѧванѣто на Екзархийскиятъ уставъ въ Княжеството